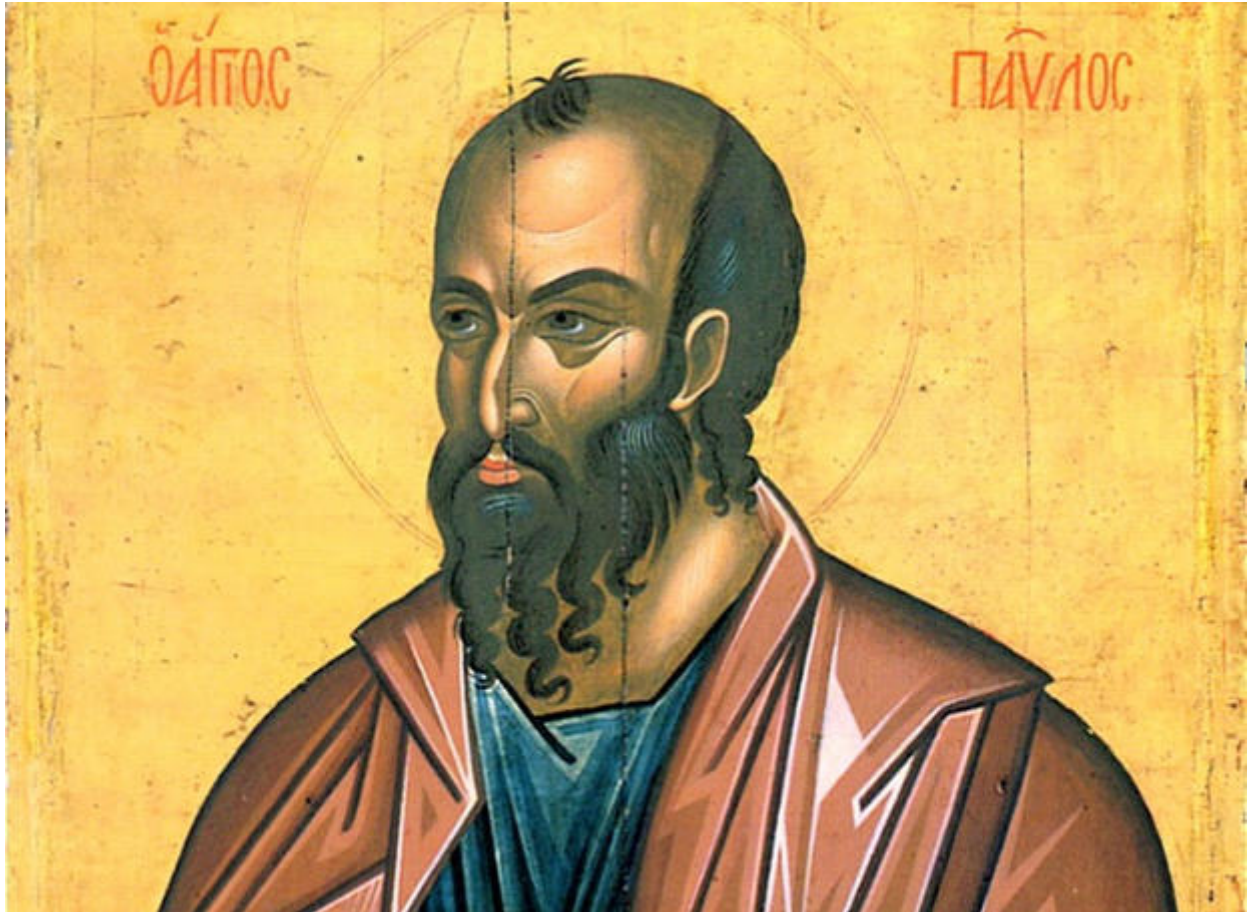

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής της Χαναναίας

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το [Αποστολικό Ανάγνωσμα](#) της Κυριακής ΙΖ' Ματθαίου ([Χαναναίας](#)), Β' Κορ. στ'16 ζ' 1 (18-02-2024)

Ξένιας Παντελή, θεολόγου

Πρωτότυπο Κείμενο

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς «ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ». Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς

ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθарίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Νεοελληνικὴ Απόδοση

Ἀδελφοί, εσεῖς εἰστε ναὸς τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ, ὅπως ὁ ἴδιος εἶπε: *θα κατοικήσω ἀνάμεσά τους καὶ θα πορεύομαι μαζί τους, θα εἶμαι Θεὸς τους, κι αυτοὶ θα εἶναι λαὸς μου.* Γι' αὐτὸ ὁ Κύριος λέει: *φύγετε μακριὰ ἀπ' αὐτοὺς καὶ ξεχωρίστε. Μὴν ἀγγίζετε ἀκάθαρτο πράγμα, κι ἐγὼ θα σας δεχτώ.* *Θα εἶμαι γιὰ σας ὁ Πατέρας, κι εσεῖς θα εἰστε γιοι καὶ θυγατέρες μου,* λέει ἀκόμα ὁ παντοκράτορας Κύριος. Ἀφοῦ λοιπόν, ἀγαπητοί μου, ἔχουμε αὐτές τις υποσχέσεις, ας κα-θαρίσουμε τοὺς εαυτοὺς μας ἀπὸ καθετί που μολύνει τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχή. Ἀς ζήσουμε μιὰ ἁγία ζωὴ με φόβο Θεοῦ.

Σχολιασμός

Στο σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα γίνεται λόγος γιὰ τὴν σχέση τοῦ χριστιανοῦ με τὸ Θεό. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος χρησιμοποιεῖ ποικίλους συμβολισμοὺς καὶ παραστάσεις, καταλήγοντας σὲ συμπεράσματα που εἶναι χρήσιμα γιὰ τὴν χριστιανικὴ ζωὴ. Ἐπειτα διακηρύσσει ὅτι οἱ χριστιανοὶ εἴμαστε «ναὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζώντος». Προσδιορίζει στὴ συνέχεια τόσο τὶς σχέσεις τοὺς με τὸν κόσμον, ὅσο καὶ τὸ χρέος τοὺς ἀπέναντι στοὺς ἰδίους τοὺς εαυτοὺς τοὺς, που εἶναι ἡ καθαρὴ σαρκὸς καὶ πνεύματος καὶ ἡ ἐπιδίωξη τοῦ ἁγιασμοῦ.

Ὁ Ἀπ. Παῦλος τονίζει ὅτι ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ εἴμαστε «ναὸς Θεοῦ ζώντος». Εἴμαστε λοιπόν κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ ἀκριβῶς σημαίνει ἡ λέξη «ναὸς». Γι' αὐτὸ ἄλλωστε συχνὰ ὁ μέγας Ἀπόστολος συνιστᾷ τὴν πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ καθαρότητα. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος θέλοντας νὰ πείσει τοὺς Κορινθίους ὅτι αὐτὰ που τοὺς γράφει δὲν εἶναι κάτι δικό του, ἀλλὰ θεϊκὴ διακήρυξη, προσφεύγει στὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Συγκεκριμένα ὁ Παῦλος επικαλεῖται λόγια τοῦ ἰδίου τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ (βλ. Λευϊτ. 26, 11-12 καὶ Ιεζ. 37, 27): «ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω καὶ ἐσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἐσονται μοι λαός». Ὁ Θεός εἶναι παρὼν στὸν κόσμον καὶ τὴν ἱστορία. Με τὴν ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, εκπληρώνεται ἡ υπόσχεση τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν περιούσιον λαόν του. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ σαρκωμένος Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ, ἡ ὄντως Ζωή, ἡ ἀληθινὴ Δικαιοσύνη τὸ Φῶς τῶν ἐθνῶν καὶ ἡ Ἀπολύτρωση γιὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Ὡστόσο ἡ σχέση αὕτη, που ὁ ἴδιος ὁ Θεός ἐγκαθιδρύει, συνεπάγεται ἀπὸ μέρους μας ἓνα χρέος. Τὸ χρέος αὐτὸ εἶναι ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Ἀπὸ καθετί που μολύνει τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχή. Γι' αὐτὸ καὶ καλεῖ ὁ Παῦλος τοὺς Κορινθίους μέσα

από την επιστολή του αυτή να μην συναναστρέφονται με τους ειδωλολάτρες και τους απίστευτους, αλλά να διαχωρίσουν τη θέση και τη ζωή τους από αυτούς. Τηρώντας αυτά ο Θεός θα μας δεχτεί κοντά του. Θα γίνουμε παιδιά Του, οι υιοί και οι θυγατέρες Του και Αυτός ο Πατέρας μας. Αυτό μας λέει στον επόμενο στίχο ο θείος Απόστολος: «και έσομαι υμίν εις πατέρα, και υμείς έσεσθέ μοι εις υιούς και θυγατέρας...». Η σχέση μας με το Θεό είναι σχέση πατέρα – παιδιού. Μια σχέση πνευματική και αγαπητική. Η σχέση αυτή προαναγγέλεται στην Παλαιά Διαθήκη, όπως για παράδειγμα στο Β΄ Βασιλειών (7, 14) και στον προφήτη Ιερεμία (38,1 • 39, 38). Μάλιστα τα λόγια που παραθέτει στο στίχο 18 είναι βασισμένα στα χωρία αυτά της Παλαιάς Διαθήκης. Η υπόσχεση αυτή του Θεού, που προαναγγέλεται στην Παλιά διαθήκη, βρίσκει την πλήρη εκπλήρωση της στην Καινή Διαθήκη, στο πρόσωπο του Θεανθρώπου Χριστού. Άλλωστε ας μην ξεχνάμε ότι το προαιώνιο σχέδιο του Θεού, ήταν ο άνθρωπος να ξαναγίνει παιδί του. Ο Θεός μας προόρισε να γίνουμε και πάλι παιδιά του: «προορίσας ημάς εις υιοθεσίαν δια Ιησού Χριστού» (Εφεσ. 1, 5).

Παράλληλα οι επαγγελίες του Θεού προς το λαό του, προς τα παιδιά Του, είναι αρκετές και αναμφίβολα κοσμοσωτήριες και λυτρωτικές. Ο Θεός μας κάνει και πάλι παιδιά του, μας καλεί σε υιοθεσία και μας χαρίζει τη λύτρωση με το σταυρικό μαρτύριο του Υιού Του. Μας εξαγόρασε από την κατάρρα του νόμου. Ο Θεός επίσης είναι παρών στην ιστορία. Περπάτησε ανάμεσα μας. Από όλα αυτά όμως απορρέουν και κάποιες υποχρεώσεις για εμάς τους χριστιανούς. Ή καλύτερα υπάρχουν κάποιες προϋποθέσεις για να γίνουμε παιδιά του Θεού και να πετύχουμε τη θέωση. Και αυτές είναι να καθαρίσουμε τον εαυτό μας από καθετί που μολύνει το σώμα και τη ψυχή. Αυτό μας προτρέπει στον πρώτο στίχο του κεφαλαίου 7, ο απόστολος των εθνών: «...καθαρίσωμεν εαυτούς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος...». Με απλά λόγια μας καλεί να καθαρίσουμε το σώμα και τη ψυχή από τα πάθη και τις αμαρτίες. Το πάθος είναι ασθένεια της ψυχής. Είναι εμπαθής κατάσταση της ψυχής. Είναι ακόμη διαστροφή των ψυχικών δυνάμεων. Παρά φύσιν κατάσταση και κίνηση της ψυχής. Τα πάθη δεν ανήκουν στη φύση του ανθρώπου, αλλά αποτελούν παρά φύσιν καταστάσεις. Οι αμαρτίες είναι η εξωτερίκευση και ενεργοποίηση των παθών. Είναι οι συγκεκριμένες πράξεις οι οποίες μας απομακρύνουν από το Θεό και μολύνουν το σώμα, αλλά και τη ψυχή. Το αμάρτημα είμαι μια ηθική πτώση, μια αστοχία. Είναι σημαντικό να γνωρίζουμε ότι είναι δυνατόν να υπάρχουν και πάθη που είναι κρυφά, γιατί δεν δόθηκε η αφορμή να ενεργοποιηθούν με συγκεκριμένες αμαρτίες. Και αυτά όμως είναι επικίνδυνα, γιατί μένουν απαρατήρητα και δεν πολεμούνται.

Ο Απόστολος Παύλος κάνει αναφορά για το «μολυσμό της σαρκός», εννοεί τις αμαρτωλές πράξεις, οι οποίες κατά πρώτο λόγο μολύνουν το σώμα μας που είναι

«ναός Θεού ζώντος». Όταν αναφέρεται σε «μολυσμό του πνεύματος», εννοεί τα πάθη που φωλιάζουν στη ψυχή, τους εμπαθείς και πονηρούς λογισμούς. Φυσικά αυτά είναι αλληλένδετα: τόσο τα πάθη, όσο και οι αμαρτίες μολύνουν το σώμα, αλλά και τη ψυχή. Η ζωή του χριστιανού είναι ένας συνεχής αγώνας για κάθαρση από τα πάθη και τις αμαρτίες. Αυτό άλλωστε μας καλεί να πράξουμε και ο απόστολος Παύλος. Η κάθαρση από τα πάθη οδηγεί στη θέωση, στην ένωση με το Θεό, που είναι και ο στόχος της ζωής του ανθρώπου.

Εν κατακλείδι είναι μεγάλη τιμή για το χριστιανό να είναι ένας έμψυχος ναός του Θεού. Να αποτελεί κατοικητήριο του Αγίου Πνεύματος, τον τόπο όπου φανερώνεται και αναπαύεται η Τριαδική χάρη. Και πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι ο άνθρωπος δεν είναι ένας χειροποίητος αλλά θεόπλαστος ναός. Τον κατασκεύασε ο ίδιος ο Θεός, γιατί αγαπά να παραμένει και να κατοικεί μέσα μας, αρκεί εμείς να τον θεοποιούμε αυτό το ναό να τον διατηρούμε καθαρό και ευπρεπισμένο. Να το διαφυλάσσουμε από κάθε είδους φθορά που επιφέρει η αμαρτία. Να προσπαθούμε να αγωνιζόμαστε να παραμένει απρόσβλητο από κάθε μολυσμόν σαρκός και πνεύματος. Να επιδιώκουμε ασταμάτητα τον αγιασμό του.